Зададе се величествено шествие: белобради старци облечени в пурпурен брокат малинов брокат с веещи се снежни коси разпиляни чак до раменете; Младежи в дълги хламиди от бял брокат, с черни коси, навити на букли край ушите; Момчета в зелен брокат с венчета от кипарис в ръцете. Телохранителите, облечени в син брокат бавно пристъпяха с позлатени секири подпрени на рамото. Следваха евнусите, еднакво облечени в светла хоразанска полукоприна, с златни кръстове в ръце. Наведнъж народът зашумя почна да се вдига на пръсти, нескритодда издава възторга си с шумни възгласи. Идеха гвардейците: алани и готи. В позлатени ризници, с позлатени щитове, предвождани от наименния магистер милитум, аланът Аспар. Те минаваха невъзмутими като изваяния, високи, руси здроплешести, горди с неподкупната си верност.

И отново затихна всичко.

Зададоха се сто най-видни патриции, облечени в пъстровезан брокат, с златни кадилница в ръка. Облаци уханен тимиян облъхнаха смълчаните люде, които отново почнаха да се притискат и вълнуват, чувствувайки че приближава минаването на василевса.

Минаха с бавна тържествена стъпка двадесет представители на най-видните константиновградски родове. Златотъканите им наметки и златните жезли, които дъртаха в десница, излъчваха ослепителни искри. Веднага след тях двадесет първородни сина на най-видните родове носеха една златна ракла в която стоеше молитвената дреха на василевса.

Развълнувано се забъркаха тълпите да видят високия мъж, с посребрени коси, облечен в морава далматика обсипана с елмази, който с високо издигнати ръце призоваваше людете да мълчат като извикваше от време на време:

- Тишина!

Людете изведнъж коленичиха и сведоха чело в безмълвен трепет. Чуваха се стъпките на стареца, който носеше златен съд и златна каничка в ръце. В тях василевсът щеше да измие ръцете си преди да се прекръсти.

Още по-гъста тишина се разстла.

Облечен в монашеско расо, бос и гологлав, император Теодоси вървеше смирено оглъбен в молитва.

Подир него вървеше протонотариусът на държавата, с бисерна диадема, облечен в аксамит и китайска коприна. Всеки пет стъпки той извикваше високо и звучно:

- Спомни си смъртта!